

Hőség, riadó!

Kövesi Péter - 2020-08-12 09:40:02

fotó: idokap.hu

Isten ments, hogy valami intellektuális, netán gondolkodni valóval fáraszam a kedves Olvasót! Ebben a hőségben leáll az agyműködés, lelassulunk, mint egy nyugdíjas csiga, a vérnyomásunk úgy leesik, hogy a padlón kell keresni, hallgatjuk az orvosmeteorológusokat, hogy akkor számítsunk-e a gutaütésre, vagy sem, ráadásul még az is kiderült, hogy a hőség sem pusztítja úgy a vírusokat, ahogy azt nekünk tavasszal megígérték.

Keressük a lakás, munkahely leghűvösebb zugát, vagy maximumra állítjuk a légkondit, hadd zabálja a kilowattokat, csak túléljük valahogy a kánikulát! A kínok csak ott kezdődnek, amikor ki kell menni az utcára. Sajnos legfeljebb csak az egyik oldala lehet árnyékban, vagy az sem, hát úgy osonunk egyik fa árnyékából a másikéba, ahogy az akciófilmekben a bevetésen lévő titkos ügynökök vagy a deszantosok egyik fedezékből a másikba.

Azaz osonnánk, ha lennének fák! Igaziak, terebélyesek, lombosak, árnyat adók, nem csak a hüvelyk- és mutatóujjunkkal körbefogható törzsű csemeték, amelyek alig adnak több árnyékot, mint egy villanyoszlop. De azt is meg kell becsülni, ha már nem trendi mostanában, hogy normális fák is legyenek a közterületeken. Várunk a debreceni villamosra, bocsánat, villamospótló buszra, ami melegebb és zsúfoltabb, mint a CAF-villamosok, de nyár van, és megszokhattuk, hogy véletlenül sem a március vagy október, csakis a legmelegebb nyár alkalmas a vágányok felújítására, sínek cseréjére. (Kíváncsi lennék, vajon az ott dolgozó munkások is így gondolják-e?)

fotó: Lia

Szóval várunk, izzadunk, fővünk a melegben, és szerencsés, aki úgy tud helyezkedni, hogy egy villanyoszlop árnyéka éppen órá esszen. Ha pedig át kell vágnunk „srévizavé”, ahogy mifelénk mondják, egy aszfaltozott parkolón, letérkövezett csupaszcplaccon, hát veszünk egy nagy levegőt, és nekivágunk, mint beduin a Szaharának. Mert a némi enyhet adó párapaput is hiába keressük az idén.

Így tettem tegnap én is, miután magamhoz vettem egy lézeres hőmérőt, olyasmit, mint amivel a homlokunkat szokták illetni mostanság. Miközben a Kossuth tér hőmérője 33 fokot jelzett éppen (délután kettőkor), egy virág fényes zöld felülete 31 fokot mutatott, a füves terület 33-34 fok körül maradt, míg az asfalt, beton, térkő, a szürke árnyalataitól függően 45-50 fokra melegedett fel. És még ott van a növények párologtatása, oxigéntermelése, szemben az előzőek fullasztó, száraz forróságával, amit nem tudunk ilyen egyszerűen megmérni, de érezzük.

Hát így járunk hozzá, mi debreceniek, a magunk szerény módján a Föld klímaváltozásához. Amiről azt halljuk, hogy csak politikai hiszti és hangulatkeltés. Pedig inkább riadót kellene fújni!

Kövesi Péter írásai itt olvashatók: [VÁROSŐR](#)

QDEBRECINER.HU

LÁTJUK. HALLJUK. KIMONDJUK.

fotó: Facebook **CSAK VELED együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak Te, az olvasó. [Egy hónapra csak 1 ezer forint. Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert! Köszönjük!](#)**